

RASTRES DE LLUM

Vet aquí que en aquell temps que els ocells tenien dents, a Sant Boi de Llobregat hi vivien dues detectius germanes, la Tiara i la Tiana. La primera era molt alegre i tranquil·la, en canvi, la segona es movia molt i també era una noia molt alegre. Totes dues eren molt llestes però encara hi havia un cas que no havien pogut resoldre.

Des de feia nou mesos s'anava la llum de les cases, sense que hi hagués cap avaria i ningú sabia quina era la causa, després de molts dies de treball van descobrir en una de les cases, unes empremtes, van fer una prova al laboratori per comprovar si hi havia coincidències a la base de dades i va sortir una coincidència amb una noia que es deia Kiara que també vivia a Sant Boi de Llobregat.

La van estar vigilant i van veure que tenia una doble vida, al matí treballava a l'Ajuntament fent de teleoperadora i per la nit quan tothom dormia es ficava a les cases i de cop i volta, la llum marxava, robava la llum!

Un dia en una nit tranquil·la de molta calor, aproximadament a les 3 de la matinada van tornar a trucar a la Tiara i a la Tiana, havia tornat a marxar la llum d'un bloc de pisos, estaven fartes de tantes trucades i de camí a la comissaria, van veure a la Kiara sortint d'una porteria amb un flascó ple de la llum.

Les detectius la van cridar, la Kiara va marxar corrents però no va tancar bé el flascó i va anar deixant rastres de llum pel carrer. La Tiana els va anar a recollir ràpidament.

Al final la van trobar, la van agafar i la van portar a la comissaria per interrogar-la i li van preguntar per què robava la llum, que no ho entenien.

La Kiara va pensar, va recordar i va explicar la seva història... Quan ella tenia 5 anys el seus pares van morir en un accident de tràfic, ella no tenia on estar i l'assistenta social la va agafar i la va portar a una casa d'acogida on no hi havia llum, aigua, menjar ni roba neta...

Viure en un lloc on no tenien llum feia que agafessin espelmes per poder veure, passaven fred a l'hivern i les espelmes eren perilloses, alguna vegada quasi es cremen. No tenien aigua i això feia que alguna vegada agafessin polls, ja que no es podien banyar i la casa estava bruta, tampoc es podien posar roba neta i feien mala olor.

Als 15 anys va començar a robar objectes per poder portar coses a casa com roba, una televisió... menjar, sabó i als 18 un dia que passejava pel carrer es va trobar un pot amb llum i el va agafar, va mirar i es va adonar que cada vegada que apropa a la llum el pot es ficava la llum dins i quan s'apropava a un lloc que no tenia llum, la llum sortia del pot i s'iluminava.

I aquest era el motiu del per què ho feia.

Robava la llum per donar-se-la a la gent sense llar, ja que ella sabia que era molt dura la vida així.

La Kiara va anar a judici i el jutge la va condemnar a fer treballs comunitaris i a ajudar aquest cop de manera legal a les persones sense llar.

Aquell dia, 3 d'abril de 2014, la notícia va sortir a tots els diaris i a les notícies i les persones de Sant Boi van poder saber perquè marxava la llum i que cal compartir, ja que existeixen persones que viuen en condicions poc favorables i conte contat ,conte acabat.

RUTH

